Maandag, 22 Juni 1942 — DAGBLAD — 59ste Jaargang, No. 3631

AMIGOE DI CURACAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Strijd om Sebastopol nog onbeslist.

Hitler blijft Duitse volk „zuiveren".

Na 1½ jaar geven Tobruks heldhaftige verdedigers het op.

ELIAS †

„TWEE JAAR GELEDEN".

Juni 1940.

22. De Franse vredesafgevaardigden tekenen de Duitse wapenstilstandsvoorwaarden en verlaten Compiègne in een Duits vliegtuig op weg naar Italië. Het document werd getekend door generaal Huntziger voor Frankrijk en door generaal Keitel voor Duitsland. Dit gebeurde om 18.50 uur plaatselijk Europese tijd. Ondertussen streden de Franse met de Italiaanse troepen aan het Alpenfront van de Mont Blanc tot de Zee.

Volgens de wapenstilstandsvoorwaarden wordt meer dan de helft van Frankrijk door de Duitsers troepen bezet. De scheidingslijn van Duits bezet gebied en Frankrijk loopt van Genève naar Dole, Chalon-sur-Saone, Paray-le-Monial, Moulins, Bourges, Viezzon, en dan ongeveer 12 mijlen ten Oosten van Tours en ten Zuiden van Mont de Marsan, vervolgens naar Saint Jean Pied de Port.

23. De Duitsers nemen bezit van St. Nazaire, bekend om zijn scheepswerven.

Engeland neemt de diplomatieke erkenning van de Franse Regering, die in de wapenstilstand heeft toegestemd, terug.

In Italië bestuderen in de villa Incisa, 12 mijlen buiten Rome, de Franse vredesafgevaardigden de voorwaarden van Mussolini.

24. De afzonderlijke wapenstilstand met Italië wordt om 19.15 uur Romeinse tijd getekend. De strijd van Frankrijk met Duitsland en Italië wordt gestaakt om 0.35 uur op 25 juni (Franse tijd) (d.i. 19.35 uur op 24 Juni — New York tijd).

De Italiaanse troepen trekken Savoye en de streek bij Nice binnen.

Frankrijk vocht 9 maanden 21 dagen met Duitsland en 14 dagen met Italië.

Hitler geeft bevel de Duitse vlaggen gedurende 10 dagen uit te steken en de Duitse klokken gedurende 7 dagen te luiden ter gedachtenis aan „de glorierijkste overwinning aller tijden".

Een officiële verklaring van de regering van Pétain in Bordeaux verklaart, dat de Britse oorlogshulp onvoldoende was.

De Franse autoriteiten dragen het Franse gebied in Sjanghai over aan de Japanners.

25. Frankrijk houdt een rouwdag. Pétain verklaart in een radiotoespraak, dat zijn regering om een wapenstilstand vroeg, omdat: „ik er niet in kon toestemmen, dat het storten van Frans bloed werd voortgezet". De wapenstilstand geldt voor 4 maanden en eindigt op 25 October.

De hertog en hertogin van Windsor vluchten naar Madrid uit de Riviëra.

Churchill vertelt het Lagerhuis, dat de regering van Bordeaux heeft goedgevonden de oorlogsschepen aan de dictators over te geven en dat zij hiermede haar eed geschonden heeft om, voordat de wapenstilstandsonderhandelingen zouden beginnen, de schepen aan Engeland over te dragen.

26. De Turkse minister-president deelt het parlement mede, dat de Turkse regering definitief besloten heeft niet in oorlog te gaan.

Rusland breidt de werkdag van 7 tot 8 uren uit en vermindert de vrije dagen van 60 tot 52 met het doel de productie van oorlogsmateriaal op te voeren.

27. Roemenië stemt er in toe Bessarabië en de Noordelijke Boekowina over te dragen aan Rusland en staat Rusland ook concessies toe voor de Russische marine-strijdkrachten in de Zwarte Zee havens. Bessarabië behoorde onder de Tsaren aan Rusland en Boekowina was een deel van het Oostenrijks Hongaarse Keizerrijk.

Roosevelt tekent een proclamatie, waarbij alle buitenlandse en Amerikaanse schepen in de eigen wateren en rond het Panamakanaal aan toezicht onderworpen zijn.

28. Russische troepen trekken Bessarabië en Boekowina binnen.

Duitsland en Hellas tekenen een handelsverdrag.

Maarschalk Italo Babbo verongelukt op 44-jarige leeftijd bij Tobruk tijdens een vliegtocht.

COMMUNIQUÉ VAN MOSKOU.

Het Russisch middagcommuniqué luidt als volgt: „Gedurende de nacht van 21 op 22 Juni hadden geen belangrijke veranderingen plaats aan het front.

In een sector van het Leningradfront doodden onze eenheden gedurende operaties van drie dagen op zijn minst 350 Duitsers en brachten 9 artilleriebatterijen tot zwijgen, terwijl veel oorlogsmateriaal vernield werd. Ons artillerievuur ruimde in verschillende sectoren van het Westelijk front ongeveer 260 Duitsers op. Het luchtafweergeschut schoot 8 bommenwerpers omlaag.

Sovjet-artilleristen aan het Kalinin-front vernielden talrijke kanonnen, verpletterden 26 vijandelijke uitgravingen en doodden meer dan 150 nazies.

In een sector sloegen Russische tanks een vijandelijke aanval af en vernielden 4 vijandelijke anti-tankkanonnen, terwijl meer dan 50 Hitlerieten werden gedood.

Een guerilla-detachement in een der bezette districten in het gebied van Smolensk deed een plotselinge aanval op een Duits garnizoen en verdreef het uit een bewoonde plaats. Guerilla's vernielden 4 ammunitie-opslagplaatsen, 3 kanonnen, 3 loopgravenmortieren en veroverden een machinegeweer, een aantal geweren en andere wapenen. De Duitsers verloren 45 man en 5 officieren aan doden. Gedurende de laatste dagen deed een guerilla-detachement, welk opereert in een district in het gebied van Kalinin, 3 Duitse treinen met troepen en voorraden ontsporen. Guerilla's van een ander detachement vielen een vliegveld aan en verbrandden 2 Duitse vliegtuigen" (Moskou, (AP) 22.6).

GROTE NAZIE-VERLIEZEN BIJ SEBASTOPOL.

Een Britse militaire commentator deelde mede, dat 5 Duitse en 2 Roemeense divisies ernstig gehavend zijn in de gevechten rond Sebastopol. Hieraan voegde hij toe, dat de Duitsers ten koste van grote verliezen posities verworven, die de vlootbasis aan de Noordzijde van de haven bedreigen (Londen, (AP) 22.6).

STRAATGEVECHTEN IN SEBASTOPOL?

De Vichy radio zeide, dat volgens een bericht uit Bucuresti de straatgevechten in Sebastopol zijn begonnen (Londen, (AP) 22.6).

TOBRUK DOOR ASTROEPEN GENOMEN.

Een speciaal Italiaans communiqué deelt mede: „Na de bittere gevechten van gisteren waarbij de vijandelijke weerstand werd verpletterd, maakte een gevolmachtigde Britse officier hedenmorgen om 7 uur zijn opwachting bij het Commando van ons 21ste legercorps om de overgave aan te bieden namens den Commandant van de vesting Tobruk. De astroepen hebben de sterkte en de haven bezet. 25.000 Gevangenen werden genomen, waaronder verschillende Generaals. De reusachtige buit kan nog niet gedetailleerd worden opgegeven" (Rome, (AP) 21.6).

BRITS COMMUNIQUÉ VAN CAIRO.

Gisteren viel de vijand de defensies van Tobruk krachtig aan. Niettegenstaande de uiterst vastberaden weerstand van onze strijdkrachten slaagde de vijand erin onze defensies te doorbreken en daarbinnen een belangrijk gebied te bezetten. De gevechten hebben voortgang" (Caïro, (AP) 21.6).

TOBRUK GEVALLEN.

Het Brits communiqué luidt als volgt: „Onze mobiele strijdkrachten waren gisteren in contact met een vijandelijke colonne nabij Sidi Azeiz op ongeveer 12 mijl ten Noord-Westen van Fort Capuzzo. Er is geen verder nieuws van Tobruk, dat moet werden beschouwd als te zijn gevallen" (Caïro, (AP) 22.6).

BARDIA OOK GEVALLEN?

Het gewone Italiaanse communiqué deelt mede: „Onze gemotoriseerde eenheden welke haar opmars naar het Oosten voortzetten, hebben Bardia bezet. Bij de aanval van gisteren op Tobruk hadden verwoede massa-aanvallen van de Italiaanse en Duitse luchtstrijdkrachten plaats" (Rome, (AP) 21.6).

TSJECHISCHE GENERAALS GEËXECUTEERD.

Berichten uit Stockholm deelden mede, dat de radio van Praag bekend maakte, dat 2 Tsjechische Generaals geëxecuteerd werden met Generaal Alois Elias, den vroegeren Tsjechischen Premier van Boheme Moravië. De executie van Elias werd door de Duitse radio bekend gemaakt. Elias wordt ervan beschuldigd Groot Britannië steun te verlenen (Londen, (AP) 21.6).

BOODSCHAP VAN CHURCHILL AAN STALIN.

De volgende boodschap werd door Premier Churchill gezonden aan Premier Stalin: „Nu de Sovjet-Unie haar tweede oorlogsjaar ingaat zend ik, Premier van Groot Britannië, dat binnen enkele maanden zijn vierde oorlogsjaar ingaat, aan U, Leider van de grote geallieerde Sovjet-volken, de hernieuwde uitdrukking van onze bewondering voor de schitterende defensie van Uw strijdkrachten, guerilla-troepen en burger-arbeiders gedurende het afgelopen jaar en van onze hechte overtuiging, dat die verrichtingen in de komende maanden zullen worden geëvenaard en overtroffen.

De gevechts-alliantie van onze twee landen en onze andere Geallieerden, waaraan thans de grote bronnen van de Verenigde Staten zijn toegevoegd, zullen zeker onze vijanden op hun knieën brengen. Gij kunt op ons rekenen, dat wij u zullen bijstaan met alle middelen, welke in ons vermogen liggen.

Gedurende het jaar, dat is voorbijgegaan sedert Hitler Uw land binnen viel zonder waarschuwing, zijn de betrekkingen tussen onze beide landen en volken steeds meer versterkt. Wij dachten niet slechts aan het heden doch aan de toekomst en ons verdrag van bijstand in de oorlog tegen het Hitleristische Duitsland en van de samenwerking en gemeenschappelijke hulp in de na-oorlogse periode, dat gesloten werd gedurende het bezoek van den Heer Molotov aan dit land, is even oprecht verwelkomd door het Britse volk als — gelijk mij bekend is — door het Sovjet-volk. Dat verdrag is een belofte, dat wij onze vijanden zullen beschamen en als de oorlog voorbij is een zekere vrede zullen vormen voor alle vredelievende volken" (Londen, (AP) 22.6).

GEBIED DOOR HET BRITSE LEGER OVERGENOMEN.

Het Britse Ministerie van Oorlog onthulde, dat het leger 36 vierkante mijl in East Anglia heeft overgenomen, het deel van Engeland, dat het dichtste bij Nederland ligt, terwijl elke burger, dorpeling en boer het district vóór 20 Juli zal moeten verlaten. De enige uitleg, welke werd gegeven, is dat het gehele gebied, met inbegrip van de dorpen, nodig is voor oefeningen. Verklarende, dat „er niets achter zit", zeide een militaire bron, dat het leger zulk een groot gebied nodig heeft voor „realistische training in de huidige oorlogvoering" (Londen, (AP) 21.6).

GEZONDHEIDSTOESTAND VAN DEN PAUS BETER.

Stefani meldde, dat de gezondheid van Z.H. den Paus belangrijk verbeterd is en de „crisis" thans kan worden beschouwd als gepasseerd. Hedenmorgen had de H. Vader een langdurige conferentie met Luigi Cardinaal Maglione (Bern, (AP) 20.6).

DUITSLAND LOOG WEER.

De Duitse beschuldigingen, dat de 4 Amerikaanse bommenwerpers, die verleden week gedwongen werden in Turkije te landen, welbewust over Turkije vlogen om hun doelen aan de Noordkust van de Zwarte Zee te bereiken, werden door de Turkse autoriteiten na een diepgaand onderzoek van de hand gewezen. Het officiële antwoord op de Duitse beschuldigingen werd door het Anatolia agentschap bekend gemaakt. Volgens de verklaring afgelegd door de regering der Verenigde Staten aan den Turksen Ambassadeur te Washington en ook volgens de verklaring van den Amerikaansen Ambassadeur Steinhardt bij de Turkse regering hadden de Amerikaanse vliegers niet het plan over Turks gebied te vliegen. Zij maakten een gedwongen landing voor de veiligheid te Ankara. De ondervraagde geïnterneerde bemanning bevestigde bovendien nog deze verklaringen (Ankara, (AP) 21.6).

Het nieuws van vandaag.

Op 22 Januari 1941, ongeveer anderhalf jaar geleden, hielden de Britten hun intocht in Tobruk, de vestingstad aan de Middellandse Zee, op 80 mijl van de grens van Egypte. Op 21 Juni 1942 hielden dezelfde Britten er hun uittocht.

Anderhalf jaar hebben de Duitsers met de Italianen erom moeten vechten, anderhalf jaar hebben ze de stad belegerd, van tijd tot tijd daalde de hevigheid van het gevecht beneden nul, o.a. in Februari 1941, toen de Britten zegevierend vanuit Tobruk Libye binnenstormden, tot aan EL-Agheila toe. Thans heeft Londen toegegeven, dat Tobruk in de hand des vijands is. Rome zegt, dat 25.000 krijgsgevangenen zijn gemaakt. Berlijn voegt er aan toe, dat Bardia (Egyptische grens, Fort Capuzzo) en Bir el Gobi ook reeds in de hand van den Duitser zijn gevallen. De bedreiging van de kustweg naar Alexandrië is nu veel groter geworden. De eerste opmars zal thans zijn naar het uit de vorige strijd bekende Sidi-Barrani, dat op 18 September 1940 al door de Italianen werd veroverd, sedertdien weer voor hen verloren ging. Van een versterkte stelling in Sidi Barrani werd evenwel niets vernomen. De vorige week is er een bericht geweest, dat de Britse bezetting van Tobruk zich in tweeën gedeeld had en dat een gedeelte zich had teruggetrokken tot aan de Egyptische grens om die te verdedigen. Over de strijd die ontstaan is na de val van Tobruk kwamen nog geen berichten binnen.

Bij Sebastopol blijven de Russen weerstand bieden. De nazies beweren verschillende forten te hebben veroverd (blz. 1). Berlijn zegt zelfs het laatste kustfort te hebben genomen; Vichy meldt straatgevechten in Sebastopol (blz. 1). In werkelijkheid houden de Russen nog immer stand. De Afgelopen Week hiernevens licht de situatie van de strijd om Sebastopol in verband met de Caucasus toe. In Duitsland gaat men voort mensen, „die niet geschikt zijn voor de gemeenschap", uit te roeien (blz. 3).

Churchill zond een verklaring aan Stalin in verband met de eerste verjaardag van de Duits-Russische strijd: „nu alle bronnen samen zijn, gaat de vijand op de knieën" (blz. 1).

Elias, de vroegere permier van Boheme-Moravië, die de Engelsen geholpen heeft, en wiens veroordeling tot de doodstraf reeds vroeger gemeld werd, is thans terecht gesteld (blz. 1).

De afgelopen Week.

Na het eerste oorlogsjaar Duitsland-Rusland.

Reeds onmiddellijk nadat Hitler zich meester gemaakt had van de macht in Duitsland werd door een van de leden van de Duitse Generale Staf een plan ontworpen, waarin de expansionistische bedoelingen ten opzichte van Rusland duidelijk aan de dag traden.

De volgende punten kwamen hierin voor:

het Duitse volk is aangewezen op uitbreiding van zijn grondgebied in Europa zelf

dergelijke gebieden zijn alleen in Rusland aanwezig;

Duitsland stelt belang in de Oekraïne (graan), in de Caucasus (olie) en in Turkestan (katoen).

Thans zijn wij zover, dat deze plannen in de werkelijkheid moeten worden omgezet: de betreffende Staf-officier heeft trouwens niet anders gedaan, dan de propagandistische taal uit „Mein Kampf" in militaire termen omzetten.

De afgelopen week liet een hernieuwde aanval zien om dit gebied, dat in de geschiedenis reeds meermalen de brug gevormd heeft tussen Europa en Azië, te veroveren. De eerste maal geschiedde dit in de 5e eeuw vóór Christus, in de oorlog van den Perzischen Koning Darius tegen de Hellenen, daarna, toen het Byzantijnse Rijk opgericht werd en zich aansloot bij het Christendom, in de 4e eeuw onzer jaartelling; en nogmaals tijdens de verovering van Constantinopel door de Turken, in het jaar 1453.

Lange eeuwen nadien heeft deze uithoek van Europa in vergetelheid gesluimerd, maar in de loop van de 19e eeuw, met de verbeteringen in de techniek der scheepvaart, in het tijdperk toen aan de verdeling van het koloniale bezit de laatste hand gelegd werd en de landen rondom de Middellandse Zee tot nieuw leven ontwaakten, toen werd ook de Caucasus weer een der „sleutelposities". Vooral Engeland had hier grote interessen na de verovering van Brits Indië: het waakte angstvallig, dat deze verbindingslijn niet in handen viel van een andere grote mogendheid en vandaar dat het zijn steun verleende aan Turkije, tot het kwam tot het ingrijpen in de Krimoorlog (1845 — '56) een politiek welke haar voortzetting vond in het Congres van Berlijn, in het jaar 1878.

Toen en nu.

Deze gebeurtenissen zijn niet alleen van belang uit het oogpunt van de historie, want zij vormen een inleiding voor onze beschouwing over de week, die zo juist is voorbij gegaan. Er is zelfs enige overeenstemming tussen de Krimoorlog van onze dagen en die van 1854, want toen, evenals nu, ging het om de verovering van Sebastopol.

Trouwens, ook in Wereldoorlog I traden dezelfde tendenzen aan de dag: Engeland is steeds weer Duitslands grote tegenvoeter in zijn streven naar de wereld-hegemonie. De verovering van de gebieden om en bij de Caucasus geschiedt daarom met een tweeledig doel: het brengt de Duitsers mede aan de grenzen van de Britse invloedssfeer. Van hier, naar Brits Indië, via Iran, is geen grote afstand; en Turkije, dat dan aan alle zijden ingesloten is, kan zonder meer gedwongen worden doortocht te verlenen naar Palestina en Egypte.

Maar zo eenvoudig is het ook weer niet. Wanneer het alleen de quaestie was zich een weg te banen langs de Zee van Azov en langs de Krim, dan viel er niet aan te twijfelen, of de Duitsers zouden hun objecten bereiken. Maar deze weg voert voorbij Leningrad, Moskou, de Wolga, en zolang zich hier nog het ongeslagen Sovjet-Russische Leger bevindt, zullen de Duitse veroveringen slechts betrekkelijke waarde bezitten. Zelfs wanneer de Duitsers deze steden zouden innemen en de Russen zich terugtrekken — dan nog is het doel niet bereikt. De strijd met het Rode Leger zal offers blijven kosten aan manschappen en materiaal in zo'n omvang, dat dit voor de Duitsers niet is uit te houden. Ze zullen gedwongen zijn de Wolga over te trekken, welke een front van 4000 kilometer vormt. Ook uit het Noorden is hier geen vrije toegangsweg, want hier loopt de Kama, welke ook weer een lengte van 1500 kilometer heeft. En daarachter ligt de Oeral, waar een belangrijke industrie gevestigd is, welke het Rode Leger voorzien kan van veel, wat het voor de voortzetting van de strijd van node heeft.

De Duitsers zullen er voor het ogenblik alles op zetten de Caucasus in hun macht te brengen, vooral om de „mopperaars" in het binnenland, waarover de afgelopen week telkens berichten kwamen, tot zwijgen te brengen en ook om de Sovjet de olie te ontnemen. Ook zouden ze nog graag een troef tegenover Turkije in handen willen hebben.

Drie wegen.

Drie wegen — schrijft een medewerker van de Hebreeuwse „Haboker", die de situatie ter plaatse kent — leiden van het Westen van Rusland naar de Caucasus.

1. De weg door het Donbekken, over Charkov en Rostov aan de Don;
2. de weg langs de kust van de Zee van Azov;
3. de weg door de Krim.

De weg langs de Zee van Azov is de gemakkelijkste, maar is zeer onzeker, zolang nog de Krim in handen is van de Russen en zij met een sterke vloot in de Zwarte Zee kunnen opereren; en in het Noorden is het Donetsbekken nog in Russisch bezit. Zo kan elk ogenblik deze weg door hen worden afgesneden. Eer valt aan te nemen, dat de Duitsers in al deze gebieden tegelijkertijd met krijgsoperaties gaan beginnen.

De weg door de Krim is het kortst, maar het valt moeilijk dit schiereiland te veroveren; zelfs indien de Duitsers hierin slagen, dan blijft Sebastopol de hardste noot om te kraken, niet minder dan Verdun in de oorlog, welke achter ons ligt. En om dan naar de Caucasus te komen, moeten ze de zeeëngte van Kertsj passeren, 30 kilometer lang en 3 tot 8 kilometer breed.

Waar de Russen hier de heerschappij ter zee uitoefenen, kunnen de Duitsers de Caucasus slechts bereiken door de lucht — met parachutes en met transport-vliegtuigen — in kleine groepen; maar daar zullen ze worden opgevangen door de Kozakken van Koeban. De „ontvangst", welke de Duitsers op Creta gehad hebben, zal niets zijn vergeleken met datgene wat zij in Koeban zullen beleven.

Blijft alleen nog de derde weg, de langste; maar hier zullen de Duitsers hun gehele legermacht kunnen inzetten: de weg door de Donetsbekken.

In het Donetsbekken woont een uiterst weerbare bevolking van 5 millioen mijnwerkers en industrie-arbeiders en het schijnt een uiterst koppig mensenslag te zijn.

Vederop wonen de kozakken van het Don-, het Koeban- en het Terek-bekken. De vrouwen zijn hier even goede scherpschutters als de mannen — zij zijn zelfs in staat vogels in hun vlucht onfeilbaar te treffen. Aan het einde van de vorige oorlog hebben zij tegenover de Duitse veroveringen geen weerstand geboden, want Lenin had toen als slagwoord uitgegeven: „Wat de Duitsers ons nu wegnemen, zullen zij ons later terug-

geven!" Thans is alles heel anders: zij zijn opgeroepen om het vaderland te verdedigen tegen de Duitsers, die hen van alles willen beroven, ook van hun vrijheid.

Hierachter verheffen zich weer de woeste bergen van de Caucasus, **waar de verdediging heel wat gemakkelijker is dan de aanval.** Dit gebied wordt beschermd aan de ene zijde door de Sovjet-Russische vloot in de Zwarte Zee, aan de andere zijde door de vloot in de Caspische Zee. In het Zuiden staan bovendien een Britse en een Noordamerikaanse legermacht gereed om hulp te verlenen.

Na de verovering van Iran door de Russen en de Engelsen indertijd staan alle wegen uit Brits Indië, Irak en verder uit alle delen van de wereld open om de verdedigers van de Caucasus van al het nodige te voorzien.

De grote weg van Basra naar Tabriz en Tiflis.

Er mag in dit verband wel op worden gewezen, dat er momenteel een uitstekende weg aangelegd wordt van Basra voorbij het Umriameer naar Tabriz en Tiflis (in de Caucasus), en dat de afstand van Mosoel tot Bakoe niet meer dan 700 kilometer bedraagt.

Zo zijn de Geallieerden niet alleen op de Trans-Iran-spoorweg aangewezen, maar kunnen zij ook gebruik maken van het wegennet in Irak — dat in betere staat verkeert dan in Iran — om de verbindingen tussen de Indische Oceaan en de Caucasus in stand te houden.

Is dit een schets van de situatie in het Zuiden, hogerop in Rusland boeken de Russen winst, doch niet meer in die mate als enige tijd geleden. De propaganda is hier groter overwinnares dan de werkelijkheid en niet ten onrechte schreef het dagblad „De Transvaler" hierover „Russiese suksesse ietwat te hoog aangeslaan".

Wij nemen enkele regels hieruit over:

„Diegene dat net die berigte van Russiese en Britse kant lees sonder ooit 'n kaart te raadpleeg, kan dit amper nie kwalik geneem word as hulle teen die tyd onder die indruk verkeer dat die Duitsers al die grootste deel van die Russiese gebied wat hulle verower het, moes prysgee nie. Inderdaad is die oppervakte van die gebied wat die Russe in die afgelope maand verower het, verrassend klein, veral as daarmee rekening gehou word dat hulle dit te doen het met teenstanders wat blykbaar uit eie beweging — hoewel teen hul sin — begin terugval het."

„Dit was opvallend dat baie van die berigte oor die stryd in Rusland deurspek is met die name van talle dorpe en stede wat deur die Russe herower is. Dit moes noodwendig die indruk help skep dat die Russe besig was met 'n seëvierende opmars waarin hulle die weggeveeg het. Dit is egter merkwaardig dat die meeste van die herowerde dorpe, toe hulle indertyd deur die Duitsers verower is, nie belangrik genoeg geag is om in die Russiese en Britse berigte vermeld te word nie."

Hoe meer 'n mens die saak beskou, des te duideliker word dit dat die agtervolging van die terugvallende Duitsers die Russe glad nie so 'n maklike taak bied nie. Daar kan aangeneem word dat hulle veral met vervoermoeilikhede te kampe het. In hul rug sal die Duitsers wel herstelde spoorweë hê, terwyl die Russe in hul opmars alleen spoorweë wat deur die Duitsers vernietig of reeds nouer gemaak is, sa teenkom. Die spoed waarmee die Duitsers die spoorweë nouer gemaak het, is indertyd as 'n besondere prestasie beskou. Die Russe sal die spoorweë wyer moet maak, wat 'n heelwat moeiliker taak is. Juis in die heersende omstandighede sal spoorweë van des te groter belang wees, omdat die bodem vir motorvoertuie so moeilik begaanbaar is."

Curaçao.

INKOOP CENTRALE CURAÇAO.

Secretaris Zaal af en toe naar Aruba.

De Gouvernementspersdienst deelt mede:

Bij beschikking van Zijne Excellentie den Gouverneur is opgericht de „Inkoop Centrale Curaçao" Deze Centrale wordt beheerd door twee commissies, die haar werk zullen verrichten respectievelijk ten behoeve van de inkopen van particulieren en van het Gouvernement. In eerstgenoemde commissie hebben zitting de Heren: G. C. C. J. de Beaufort, Drs. J. H. van Boven, John G. Eman, Ph. J. Evertsz. R. C. Henriquez, W. F. G. Mensing, J. Nederhorst, W. Gauw, terwijl van beide commissies voorzitter is Ir. J. P. Groote en secretaris de Heer G. H. Zaal. De moeilijkheden die handel en industrie tegenwoordig ondervinden bij de dekking hunner behoeften in het buitenland hebben geleid tot de oprichting van dit bureau, welks taak het zal zijn die moeilijkheden voor zo ver mogelijk te overwinnen. Voor zo ver de Verenigde Staten aangaat, kan men de artikelen in drie groepen onderscheiden:

1. de vrije artikelen, zoals levensmiddelen en dergelijke, die nog op de vrije markt verkrijgbaar zijn;

2. de artikelen, die minder gemakkelijk te krijgen zijn en waarvoor voorkeursrecht bij de Noordamerikaanse Regering aangevraagd moet worden. Hiervoor is de hulp van de Inkoop Centrale nodig. Handelaars dienen een copie van hun order te zenden aan de Inkoop Centrale, die via de Netherlands Purchasing Commission te New York pogen zal er het nodige voorkeursrecht te krijgen. Bij de copie-order moet gevoegd worden een ingevulde vragenlijst, die der Commissie de nodige gegevens verschaft om het voorkeursrecht te motiveren. Deze vragenlijsten zijn in druk en zullen spoedig ter beschikking gesteld worden. Voorlopig zal men aan de voet der copie een korte opgaaf dienen te verstrekken van de uiteindelijke bestemming der goederen met het doel, waarvoor ze gebruikt zullen worden. Indien de goederen direct of indirect voor defensie gebruikt moeten worden, dan is de kans op voorkeur uiteraard veel groter;

3. de zogenaamde critieke artikelen. Dit zijn artikelen, die zo schaars zijn, dat zij in het algemeen niet voor het publiek beschikbaar worden gesteld. Als voorbeeld noemen wij auto's, autobanden, ijskasten, geneesmiddelen en sommige chemicaliën.

De normale weg, waarbij men zijn order plaatst bij zijn leverancier in de Verenigde Staten, zal hier niet steeds gevolgd kunnen worden. De Centrale zal zich ten aanzien van deze artikelen in de eerste plaats bezighouden met de autobanden. Zij zal zich daartoe met de importeurs van banden verstaan, teneinde te komen tot een gemeenschappelijke bestelling van een quantum banden, hetwelk voor Curaçao als strict noodzakelijk is te beschouwen. Levert U.S.A. deze partij, dan zullen de importeurs die met een normale winstmarge onder contrôle van Economische Zaken aan de gerechtigden mogen verkopen. Ook ten aanzien van andere artikelen is initiatief van de Centrale te verwachten. Doch de scheiding tussen de groepen 2 en 3 is niet steeds scherp te stellen. Zo zal het kunnen voorkomen, dat de Noordamerikaanse regeringsinstanties een order geannuleerd wensen te zien, omdat de betreffende fabriek overbelast of met ander werk belast is.

De N. P. C. doet zulks op grond van een machtiging, die de leverancier op het formulier aan de Centrale heeft gegeven. De Noordamerikaanse regering plaatst dan de order bij een fabriek harer keuze. In dit geval loopt dus de gehele levering over de Inkoop Centrale, die te zijner tijd den importeur de goederen factureert, verhoogd met een kleine kostenvergoeding. De importeur wordt er tijdig van in kennis gesteld, dat zijn order elders wordt geplaatst, waarna hij voor de Inkoop Centrale het benodigde crediet dient te openen of een bankgarantie zal verstrekken. Het bureau van de Inkoop Centrale is voorlopig gevestigd op Parera naast het kantoor van Openbare Werken en het telefoonnummer is 2552. Formulieren kunnen ook afgegeven worden op het bijkantoor van D.O.W. in Fort Amsterdam.

De Commissies, die 15 Juni jl. door den Waarnemend Gouverneur, Dr. Cornelius Süthoff geïnstalleerd zijn, hebben zich reeds beraden over de vraag op welke wijze Aruba geholpen dient te worden. De Arubaanse handel zal daarover spoedig horen, terwijl besloten werd, dat de Heer Zaal het eiland op gezette tijden zal bezoeken teneinde inlichtingen te verschaffen.

RECEPTIE ECHTPAAR CORREA-MADURO.

In de prachtige villa van den Heer en Mevrouw Correa-Maduro, „May Eve" vlakbij het Suikertuintje, is Zaterdag jl. een receptie gehouden ter gedachtenis aan de dag, waarop de Heer Joseph Alvares Correa 30 jaren geleden met Mejuffrouw Sarah Levi Maduro in het huwelijk trad.

De receptie was zeer druk bezocht. Zijne Excellentie de Gouverneur van Curaçao, met Mevrouw en Mejuffrouw Wouters en vergezeld van Adjudant Emile C. J. M. van de Laarschot, brachten een bezoek en verwijlden gedurende lange tijd in de tuin bij de andere gasten. De villa met park leende zich uitmuntend voor de receptie-tuinpartij.

Zowel binnen als buiten was het een gezellig beweeg van mensen, die hun opwachting kwamen maken bij het jubilerende echtpaar, dat in onze Curaçaose maatschappij een zo uitzonderlijke plaats inneemt. Niettegenstaande het feit dat de Landvoogd zelf aanwezig was, merkten wij ook den waarnemend-Gouverneur, Dr. Corn. Süthoff, op, enkele andere leden van het Hof, een aantal hoofdambtenaren, voorts den Algemeen Militair Commandant Baron van Asbeck, met verschillende officieren van een in de haven liggend oorlogsschip, directeuren van plaatselijke ondernemingen en vele andere vooraanstaande leden van onze maatschappij.

Vanzelfsprekend waren vooral vele bekende Joodse families hier aanwezig. Een band zorgde voor opluistering van de receptie, die door enkele honderden personen werd bezocht. Gedurende de receptie hield de Heer Johan H. P. Schrils een toespraak namens het personeel van den Heer Correa.

CHARLES MADURO NAAR NEW YORK.

Zaterdag zijn de Heer en Mevrouw Charles Levi Maduro-Roe per vliegtuig naar New York vertrokken.

INSPECTEUR VAN DER KROEF NAAR TRINIDAD.

Hoofdinspecteur W. J. van der Kroef alhier, is jl. Zaterdag per vliegtuig naar Port of Spain vertrokken in verband met enkele dienstzaken.

JONGE WACHT VIERT FEEST.

De Jonge Wachters van de parochies Santa Rosa en Pietermaai vierden gezamenlijk in de nieuwe club van Santa Rosa het feest van hun Patroonheilige, Sint Johannes den Doper.

Om 15.30 uur verzamelden zich alle Jonge Wachters van Pietermaai en Santa Rosa in het clubgebouw, waar ook ongeveer 70 ouders waren uit de parochie van Santa Rosa, Pater Irenaeus de Bruyn O.P. en Pastoor Antoninus Spekle O.P. en Pater Clemens Lamers O. P. waren er ook.

De bijeenkomst werd geopend met de groet der Jonge Wachters: „Voor Christus Onzen Koning. God wil het Amen."

Het inleidingswoord werd gesproken door Pater Rosarius Weenink O.P. Hierna werd de Jonge Wacht-mars gespeeld, waarbij de hoofdleider van Santa Rosa Elias Morkos, op de piano speelde en volgde het toneelstukje: „Geen Held."

Daarna werden liedjes gezongen uit het bundeltje „Karekiet".

„Jopie als Standbeeld" was een toneelstukje, gespeeld door 3 Jonge Wachters van Pietermaai. De reeds bekende spelers oogstten een welverdiend succes.

Toen begon het Lof, gezongen door de Jonge Wachters.

Na het Lof volgde een tractatie in de club en werden er liedjes gezongen onder leiding van Frank Pietersz.

Pater Rosarius Weenink O.P. sprak vervolgens over den Heiligen Johannes den Doper en gewaagde ook van de eenheid der parochies Santa Rosa en Pietermaai. Tot slot deed hij een beroep op de ouders om samen te werken, opdat het katholieke jeugdwerk moge bloeien. Toen speelden 3 Jonge Wachters van Santa Rosa „Battattenan di San Felix", dat eveneens een groot succes boekte.

De hartelijke feestviering werd besloten met een vurig woord van den Diocesaan Leider, Pater Irenaeus Arnoud de Bruyn O.P., die de jongens opwekte Christus na te volgen en die wees op het werk der Jonge Wachters, dat eigenlijk geen jongenswerk, maar mannenwerk is.

Met een „Lang zullen zij leven" nam de jeugd van beide parochies afscheid van elkander.

VERENIGINGSNIEUWS.

Katholieke Sport Centrale:

Voetbal: Tropiaals — Ecuador 4 — 0; Ajax — San Salvador 2 — 0; D.S.C. — Ecuador 2 — 3; C.R.S. — Combinatie Caribe 2 — 2; Vitesse Jr. — D.T.S. Jr. 2 — 0.

GESLAAGD.

Geslaagd voor Diploma A: Mej. Anna Martis.

Geslaagd voor Diploma D: Mej. Maria Martis.

Geslaagd voor Diploma Da: Mej. Mercelina Rosalina.

Opgeleid aan de Vlechtleergang te Sta. Rosa en aan de Hoofdleergang te Pietermaai, Curaçao. Het examen werd afgenomen onder leiding van den Heer H. J. Cohen Henriquez, door de Eerste Vlechtonderwijzeres Mej. I. Grofte te Pietermaai en de Vlechtonderwijzeressen Mej. J. Pourier te Sta. Rosa en Mevrouw M. Samson te Willemstad. Bij het mondeling gedeelte was de Inspecteur van het Onderwijs Dr. W. J. Goslinga mede aanwezig.

Ter toelichting diene het volgende:

Diploma A betekent dat de vlechtster bekwaam is om hoeden te vlechten van ƒ 6.— tot ƒ 18.— per dozijn; Diploma D id. van ƒ 18.— tot ƒ 36.— per dozijn; Diploma C id. van ƒ 3.— tot ƒ 12.50 per stuk; Diploma D id. van ƒ 12.50 tot ƒ 20.— per stuk en Diploma Da id. van ƒ 20.— per stuk en hoger.

Het van Gouvernementswege op de buitenscholen op Curaçao en Bonaire verschafte vlechtonderwijs wordt nog steeds door honderden meisjesleerlingen gevolgd en de opleiding voor vlechtonderwijzeres, waarvan de bezitters van Diploma C. D. en Dx bevoegd zijn, trekt elk jaar nog gegadigden.

Voor den Heer H. J. Cohen Henriquez, die de oprichter en bijna een halve eeuw de stuwende kracht van dit onderwijs was en die daarmede prachtig sociaal werk heeft verricht in een tijd toen de economische omstandigheden op de Nederlandse Antillen verre van gunstig waren, moet het een reden tot grote voldoening zijn, dat zijn levenswerk nog steeds levensvatbaar blijkt te zijn.

Hulde aan dezen veteraan.

25-JARIG AMBTSJUBILEUM A. L. STATIUS MULLER.

Op 18 Juni jl., vond op de Isla een interne herdenking plaats. Op die dag was het 25 jaar geleden dat de heer A. L Statius Muller in dienst trad van de toenmalige Curaçaose Petroleum Mij. Het kantoortje van de Maatschappij was in de Herenstraat Punda en het personeel bestond slechts uit een handjevol mensen.

Als jongste bediende in dienst getreden, heeft Statius Muller de groei en bloei van de „Olie" geheel meegemaakt en dank zij de toewijding waarmede hij steeds zijn werkzaamheden heeft verricht, is hij allengs opgeklommen tot zijn tegenwoordige positie, nl., leider van de afdeling „uitgaande post". Geen brief wordt er verzonden of deze gaat door zijn handen en het zou wel eens aardig zijn na te gaan hoeveel dit geweest zijn en welk bedrag aan porto daarmee gemoeid is geweest: dat loopt in de honderdduizenden!!

In zeer hartelijke bewoordingen werd hij toegesproken door den directeur, den heer Ir. J. Noorduyn, die vooral nadruk legde op de grote toewijding en ijver waarmee Statius Muller steeds zijn werkzaamheden heeft verricht en hem prees als een zeer waardevol employee; de heer Noorduyn wees nog op de belangrijkheid van het feit dat Statius Muller de eerste op Curaçao geboren en getogen employee is die een dergelijk belangrijk jubileum vierde en sprak de wens uit, dat hij nog vele jaren met dezelfde toewijding zijn taak zou blijven vervullen. Met enige welgekozen woorden dankte de heer Statius Muller den heer Noorduyn.

Vervolgens werd hij toegesproken door zijn afdelingschef, die Statius Muller roemde om zijn toewijding en ijver en vooral om de prettige samenwerking. Ook hier dankte de heer Statius Muller met enige welgekozen woorden.

Indien het aan Statius Muller had gelegen, was deze dag ongemerkt voorbijgegaan, doch zijn collega's dachten er anders over. Als blijk van belangstelling op deze heuglijke dag werden hem aangeboden een schemerlamp, een eetservies en een Shaeffer-set.

Een gezellige lunch met enige vrienden ten huize van den heer Noorduyn en een receptie in de Club, waarvan velen gebruik maakten om den jubilaris de hand te drukken, besloten deze gedenkwaardige dag.

Buitenland.

DE STRIJD IN LIBYE.

Harry Crocket, die zich met de Britse strijdkrachten bij de Halfaya-pas bevindt, seint het volgende:

Tobruk viel gisteren laat voor de as-aanval toen de verdedigers van het onder grote druk staande Britse bastion in het Oosten van Libye zich formeel overgaven. De eerste rapporten gaven te kennen, dat enkele duizenden Britten gevangen werden genomen. De vastberaden as-aanval uit het Oosten doorboorde de vroeger onneembare defensiering van de Britten gisteren op drie plaatsen en reet er een grote opening in, terwijl de Italianen Tobruk uit het Zuiden en Westen beschoten.

De overblijfselen van het convooi, dat de vorige week door de Duitsers en Italianen werd aangevallen, evacueerde waarschijnlijk uit de haven voordat de laatste aanval begon. Generaal Erwin Rommels voornaamste doel is Alexandrië. Zijn grootste wapen is het overwicht in pantser-formaties. De Britse grenslinie, welke thans bezet wordt, is van weinig nut zolang de as tanks heeft om deze te omzeilen door Giarabub en de Siwa Oasis. Britse militaire kringen zijn hier van mening, dat de bedreiging voor Egypte niet direct ernstig is hoewel het in de strijd werpen van een nieuwe pantser-divisie van de as of zelfs een brigade de schaal zwaar zal doen doorslaan ten gunste van den vijand. De algemene mening is, dat de Britse legers binnen de volgende 60 dagen een beslissende slag zullen voeren en het is zeer onwaarschijnlijk, dat Rommels grote aanval zal beginnen voordat hij versterkt is (Halfaya Pas, (AP) 22.6).

ASTROEPEN RUKKEN NAAR EGYPTE OP.

Het Italiaanse communiqué deelt mede, dat de bezetting van Tobruk voltooid is. De astroepen rukken naar de Egyptische grens op. De eerste opsomming van de buit bij Tobruk is als volgt: Verschillende honderden kanonnen, verschillende honderden vrachtauto's, honderd tanks, grote hoeveelheden ammunitie, voedsel en olie. Het maken van meer dan 25.000 gevangenen waaronder de Commandant van de stad en 5 andere Generaals (Rome, (AP) 22.6).

KUST VAN OREGON BESCHOTEN.

Een bekendmaking van het Noordamerikaanse leger zegt: „Zes tot negen granaten landden in een gebied aan de kust van Oregon om ongeveer 23.30 uur in de nacht (Pacific War Time), klaarblijkelijk van een niet geïdentificeerd vaartuig nabij de kust. Het vuren duurde 15 minuten. Geen schade of on gevallen worden gerapporteerd" (San Francisco, (AP) 22.6).

HET COMMUNIQUÉ VAN TSJUNGKING.

De aanvallen op Sootsji, Yieng, Yitingshih, Fotang en Siaohsuen waren een succes voor de Chinezen. Ook de aanvallen op andere strategische punten verliepen gunstig. Ongeveer 700 vijandelijke soldaten werden gedood en meer dan 10 vrachtwagens vernield. Een Japanse colonne oprukkend zuidwaarts van Kiangshan werd door de verdedigers van de Shimengshih Lihsientsjeng spoorlijn tegengehouden.

De Chinezen vielen eveneens verschillende punten aan bij Kiangshan. Bij de herovering van Tsjangshan werden 540 Japanse soldaten en 80 paarden gedood. De Chinezen maakten ook buit 14 rubberboten en verschillende stellen veldtelefoons.

Een aantal Japanners werd gevangen genomen, waaronder een kapitein. In samenwerking met de plaatselijke burgerwacht heroverden de Chinese troepen de stad Tinghai op het eiland Tsjoushan.

Op 16 Juni bezetten Japanse eenheden een aantal strategische punten ten Oosten van Yushan aan het Kiangsi front. Een Japanse colonne, die Wangtsjiapo Shantsji bezette, viel in de morgen van 18 Juni Kufengshan Shikushan aan. Een andere Japanse colonne rukte op naar Tsjiaotsjikou met het doel de rivier Sin over te trekken. Zij werden teruggedreven door de Chinezen, die dit plaatselijk succes ogenblikkelijk deden volgen door tegenaanvallen. Dezelfde avond omsingelden zij Shantsji en in de late avond trokken zij onder de nachtelijke sterrenhemel zegevierend de stad binnen. 1000 Japanners in de stad zijn door een cordon van Chinezen omringd en zien de dood tegemoet.

Een andere Chinese colonne, maakten een omweg Noordwaarts van Wangtsjiapo en bezette een aantal vijandelijke stellingen.

De Japanse troepen, die Suinan Tsjusnan bezetten uit Wangfeng, rukten op 18 Juni weder voorwaarts naar het Zuiden. Zij werden door de verdedigers van de Paifangwu Tsjienshan spoorlijn opgewacht. Na een dag van strijden betreurden de aanvallers een verlies van 1000 doden.

Na een verwoede strijd buiten de stad Kinki begonnen de Chinezen met een aanval op de stad zelf en slaagden zij er in de stad te veroveren op de wegvluchtende Japanners.

Het beleg van Nantsjang duurt voort. Het Japanse garnizoen in de stad heeft zeer ernstig te leiden van de hardnekkigheid der Chinezen. Chinese troepen bereikten de uitlopers van de stad Lintsjwan en oefenen zware druk uit op de stad.

Aan het Hupeh front rukten Japanse troepen voorwaarts vanuit Tsjiengkian en namen zij bezit van Lnggang. Zij zetten hun opmars door naar Tsjangtsjing, waar zij echter door de verdedigers zeer heftig ontvangen werden.

Nadat de Japanners meer dan 3000 soldaten ter versterking gekregen hadden aan het Kwantung front trok een Japanse eenheid bij Hunagtang naar de stad Luapo, die veroverd werd. Nadat de Chinezen Siensuikang veroverd hadden, wierpen de Japanners hevige versterkingen in de strijd om deze stad, die van grote strategische betekenis is, weder terug te veroveren. Zij vielen de verdedigers onder dekking van hevig kanonvuur aan. Siensuikang veranderde reeds verschillende malen van bezetting. De verliezen zijn aan beide zijden zwaar.

Chinese troepen slaagden er in om voor een korte tijd Shankwantai ten Noordwesten van Yingtsjanggou te veroveren. Gedurende dit gevecht verloor de vijand meer dan 200 soldaten aan doden en gewonden.

In de avond van 17 Juni viel een Chinese troepenmacht Yingtsjangour aan. De strijd duurde tot de volgende dag des avonds. De vijand verloor hierbij 300 soldaten.

Aan het Tsungfa front bezetten de Chinezen Yuntaishan Taloukow, waarbij 400 vijanden het leven verloren. Na versterkingen ontvangen te hebben, begonnen de Japanners een tegenaanval, die tot heden voortduurt (Tsjungking, (AP) 21.6).

AANVALLEN VAN DE LUFTWAFFE.

Het Britse Ministerie van Binnenlandse Veiligheid meldt: „In de afgelopen nacht waren vijandelijke vliegtuigen actief boven de Zuidkust van Engeland. Bommen werden geworpen op verschillende punten in de Zuidelijke gebieden. Enige schade werd veroorzaakt bij een korte aanval op Southampton doch het aantal slachtoffers is niet groot. 4 Vijandelijke vliegtuigen werden vernield, 2 nabij de Zuidkust van Engeland en 2 boven hun eigen vliegvelden" (Londen, (AP) 22.6).

HELDENDAAD VAN BRITSEN OFFICIER.

Het Britse departement van Oorlog maakte de nagelaten onderscheiding bekend van het Victoria-Kruis aan Luitenant-Kolonel Geoffrey C. T. Keyes, z.g. leider van het commando-detachement, dat binnenbrak in de hoofdkwartieren van Generaal Erwin Rommel in Libye bij een vaardige inval in November ll.

Hij is de zoon van Admiraal Sir Roger J. B. Keyes, een der oprichters van de commando's.

Onthuld wordt, dat Luitenant-kolonel Keyes, vergezeld van een officier en een reserve-officier zich een weg baande naar Rommels hoofdkwartier, „aan de deur klopte en vroeg om te worden binnengelaten", niettegenstaande een schietende schildwacht hen die binnen waren alarmeerde. „Instinctief nam Keyes toen de leiding en ledigde zijn revolver met groot succes in de eerste kamer, gevolgd door den anderen officier, die granaten wierp". Toen ging hij de tweede kamer binnen, maar „werd bijna onmiddellijk na het openen van de deur geschoten en hij viel dodelijk gewond terug in de gang" (Londen, (AP) 21.6).

GENERAAL LAURE VERVANGEN.

Een vertraagd bericht van 15 Juni deelt mede, dat Generaal Auguste Marie Laure, de commandant van de Franse verdediging bij La Bresse en auteur van de levensbeschrijving van Maarschalk Pétain als des Maarschalks Algemenen Secretaris werd vervangen door Jean Jardel, die vroeger eenzelfde post bekleedde op het kantoor van Admiraal Darlan. De verwijdering van Generaal Laure, die uit het Duitse gevangenkamp werd vrijgelaten, volgt drie weken na de verwijdering van Dumoulin de la Barthene als directeur van Pétains burgelijke cabinet (Vichy, (AP) 21.6).

DE ANTI-SOCIALEN IN HET DUITSE REICH.

De volgende verklaring van het DNB werd door de radio van Berlijn uitgezonden:

„De strijd tegen de anti-sociale elementen is altijd een der voornaamste problemen geweest van de bevolkingspolitiek. In sommige Gouwen (provincies) van het Reich wordt thans gepoogd actieve maatregelen te nemen in de strijd tegen hen, die ongeschikt zijn om in de gemeenschap te leven. De Reichsleitung van de national socialistische arbeiderspartij en het Bureau voor de Raspolitiek hebben deze maatregelen verwelkomd en goedgekeurd.

Aangezien de anti-sociale personen een element van onrust van de eerste rang vormen is dit werk zeer belangrijk vooral in oorlogstijd. Zekere richtlijnen moeten gevolgd worden en alle Gouwen moeten het sorteringssysteem aanvaarden.

Over het gehele Reich moet er een eenparig begrip zijn van wie geschikt is om in de gemeenschap te leven. Volgens deze eenparige houding is een opheldering van de bepaling, welke onlangs getroffen werd in Gouw Beneden Donau, verplichtend gemaakt, hetgeen de aanwijzingen bevestigt, die door het Rijksministerie van Binnenlandse Zaken zijn getroffen betreffende de omschrijving van de erfelijke ziekten.

Volgens deze verklaring zijn de individuen, welke ongeschikt zijn om te wonen in de gemeenschap, allen, die door hun geestelijke houding niet kunnen voldoen aan de minimum vereisten van de nationale gemeenschap, betreffende hun persoonlijk sociaal en nationaal gedrag. Anti-sociaal is daarom degene, die door misdadige anti-Staat of klagende neigingen voortdurend in botsing komt met de strafwet, de Politie en andere autoriteiten.

Bovendien de pensioenjager, die afkerig is van elk soort werk en de verzekerings-klaploper of degene, die biezonder on-economisch en onevenwichtig is en gebrek heeft aan een verantwoordelijkheidsgevoel en geen fatsoenlijk huishouden kan opzetten of kinderen opbrengen, om nuttige burgers te worden.

Veder de dronkaard, die een belangrijk deel van zijn loon verspilt aan alcohol en zijn familie in gevaar brengt en tenslotte de personen, die buiten de nationale gemeenschap staan door hun onzedelijk leven of daarmede hun brood verdienen, personen, die onbekwaam zijn om in de gemeente te leven en als een ernstig gevaar worden beschouwd voor ons volk. Zij doen de nationale gemeenschap tot ontbinding overgaan en bedreigen door hun verwekking van talrijke inferieure spruiten de gezondheid van komende generaties.

Het Centrale Bureau voor de Raspolitiek heeft tegelijk de aandacht gevestigd op de voorbeeldige practische strijd tegen deze individuen, welke in Wenen en Beneden Donau is begonnen.

Met de hulp van de plaatselijke groepsleiders en de arbeiderskantoren worden de aangetaste personen in Beneden Donau opgespoord. Comité's zijn benoemd in de districten en gebieden om de zorg op zich te nemen voor deze anti-sociale elementen. Hun kundig oordeel zal de administratie-autoriteiten verplichten. Laatstgenoemden zullen beslissen of het individu zal worden gezonden naar een oorlogsinstituut, naar een gedwongen arbeids- of naar een opvoedings-arbeidskamp of de Staatspolitie (Gestapo)". (Londen, (AP) 21.6).

NIEUWS VAN OVERAL.

— **Moskou:** De radio van Moskou maakte bekend, dat een Duits regiment infanterie werd verslagen en 13 tanks werden vernield bij de gevechten aan de Noordzijde van Sebastopols defensies.

— **Londen:** In de nacht van Zaterdag op Zondag viel een krachtige strijdmacht van Britse bommenwerpers Emden en andere objecten aan in het Noord-Westen van Duitsland. Vliegvelden in Nederland werden ook gebombardeerd. Hudsons van het Kustcommando zetten hun aanvallen voort op de vijandelijke scheepvaart nabij de Nederlandse kust. Een vijandelijk middelgroot vaartuig werd midscheeps getroffen. Van deze operaties worden 6 vliegtuigen van het Bommenwerpers-commando en 1 van het Kustcommando vermist.

— **Londen:** Op Zondag staken honderden Britse vliegtuigen bij daglicht het Kanaal over voor het doen van aanvallen op Noord-Frankrijk en de kusten van de bezette landen. Grote branden werden veroorzaakt aan de Franse kust van Duinkerken tot Boulogne, welke van de Britse zijde van het Kanaal konden worden waargenomen.

— **Berlijn:** Het Duitse communiqué deelt mede, dat behalve Tobruk ook Bardia en Bir el Gobi door de asstrijdkrachten zijn bezet.

— **Moskou:** In de nacht van 20 op 21 Juni hadden geen grote veranderingen plaats aan het Russisch front. De verdedigers van Sebastopol sloegen vijandelijke aanvallen af. Een artillerie-batterij verpletterde gedurende drie dagen drie vijandelijke bataljons infanterie en vernielde 7 Duitse tanks.

— **Berlijn:** Het Duitse Hoofdcommando beweerde, dat het Noordelijk deel van Fort Lenin, dat Sebastopol aan de Noordzijde beschermt, in Duitse handen gevallen is en dat alle forten van het Noordelijk front voor Sebastopol thans in Duitse handen met uitzondering van enkele aan de kust.

— **Londen:** Sir Oliver Lyttleton, Groot Britannië's Minister van Productie, arriveerde op een vliegveld nabij Londen na zijn reis naar de Verenigde Staten. Hij deelde mede te hebben geconfereerd met Churchill na de aankomst van laatstgenoemde in de Verenigde Staten.

ARUBA.

OPENING JULIANA-SCHOOL.

Hedenmiddag zal Dr. Wybojan Goslinga, de Inspecteur van het Onderwijs, de nieuw gebouwde Julianaschool te Oranjestad officieel in gebruik stellen. Deze school wordt reeds enige tijd gebruikt en aanvankelijk zou de opening ook reeds een maand geleden hebben plaats gevonden, doch omstandigheden noopten deze plechtigheid tot vandaag uit te stellen.

NIEUW HOTEL OP ARUBA.

Op de nieuwe weg, ongeveer vijf à zes honderd meters van het vliegveld naar de stad toe is men bezig met de fundering van een nieuw hotel. Dit gebouw wordt beraamd op ƒ 150.000.— en **zal voorzien zijn van 22 slaapkamers** die alle zo modern mogelijk zullen worden ingericht en voorzien van comfortabel. De initiatiefnemer is de bekende koopman en Studebaker-agent de heer Ch. Neme, die met dergelijke plannen sinds lang rondloopt — men denke aan Aruba business man association. De plannen van den actieven heer Neme zijn zeer toe te juichen, temeer daar Aruba een modern hotel zeer nodig heeft.

LA ESFERA.

Tot Redacteur-Administrateur is benoemd de Heer Edgardo Diaz L. De Heer Diaz Curaçaoënaar van geboorte is op Aruba zeer bekend en bemind. Onder leiding van den heer Diaz is de vooruitgang van „La Esfera" gegarandeerd.

AANRIJDING.

Dezer dagen werd een fiets aangereden op de weg van de Noord, door een particuliere auto, met het noodlottig gevolg, dat de man op de fiets een gebroken been en verwondingen opliep. Naar men zegt was de fietser in een beschonken toestand en treft den automobilist geen schuld. De ambulance was ter plaatse. Dr. Harmsen verleende eerste hulp. Het slachtoffer werd naar het Lago-Hospitaal vervoerd.

HARE MAJESTEIT IN CANADA.

Gisteren hebben de Koningin en Prinses Juliana in de auto van den Gouverneur-Generaal van Canada een auto-tochtje door de Ottawa-vallei gemaakt. In de countryclub hebben zij de prinsesjes bezocht, die daar aan het zwemmen waren. De Koningin bracht de dag verder thuis met Haar dochter en kleinkinderen door (Ottawa, G.P.D. 22.6).

INNOCENTIUS V.

Heden viert onze Apostolisch Vicarius, Zijne Hoogwaardige Excellentie Petrus Innocentius Verriet O.P. zijn naamdag als predikbroeder in de Orde der Dominicanen. Merkwaardig is het, dat de Heilige Paus, wiens naam de Apostolisch Vicarius als predikbroeder draagt, dezelfde doopnaam: Petrus heeft.

Petrus van Tarentaise of de „doctor famosissimus, werd geboren in het jaar 1225 in Savoie. Reeds op 16-jarige leeftijd trad hij in de Orde der Dominicanen. Na zijn studies voltooid te hebben aan de Universiteit van Parijs werd hij professor aldaar met een wereldnaam. Enige tijd was hij provinciaal zijner Orde en in 1272 werd hij Aartsbisschop van Lyon.

Het jaar daarop werd hij uitverkoren tot Cardinaal-Bisschop van Ostia. Zijn aandeel in het 14e oecumenisch Concilie van Lyon was buitengewoon groot. Na de dood van Paus Gregorius X, wiens getrouwe medewerker hij was, werd hij tot Plaatsbekleder van Christus gekozen en besteeg hij als eerste Dominicaanse Paus onder de naam van Innocentius V de pauselijke troon. Hij was de 185ste Paus. Slechts 5 maanden duurde zijn zegenrijk bestuur, waarin hij echter vrede bracht tussen de Welfen en Gibellijnen en tussen de steden Pisa en Lucca. Ook bemiddelde Hij tussen Rudolf van Habsburg en Charles van Anjou. Hij trachtte de eenheid tussen de Griekse en Latijnse Kerk, die op het Concilie van Lyon tot stand was gekomen, te bevestigen.

Te kort duurde de arbeid van dezen Paus des vredes.

In de volle kracht van Zijn leven op 51-jarige leeftijd stierf Hij aan een besmettelijke koorts. Diep betreurd werd de geleerde en vrome Paus te ruste gelegd.

Verscheidene wetenschappelijke werken verschenen van Zijn hand o.a. Commentaar op de Sententies van Petrus Lombardus.

Bidden wij op deze dag met Onzen Herder tot Zijn Patroonheilige: „God, Die den zaligen Innocentius, Belijder en Paus met de gaven van wetenschap en voorzichtigheid versierd en hem tot een bemiddelaar van vrede en eendracht gemaakt hebt, verleen ons op zijn voorspraak het hemelse te smaken en naar allle goed met eendrachtige ijver te streven."

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Geallieerd Hoofdkwartier in Australië:** Een speciaal Nederlands communiqué deelt mede, dat een hoge Nederlandse leger-officier, die de leider is van de guerilla's, welke de strijd tegen de Japanners in Nederlands Oost Indië voortzetten, een geheim bezoek aan Australië heeft gebracht en wederom naar zijn post is teruggekeerd. Gemeld wordt, dat de officier zou hebben medegedeeld, dat de guerilla-oorlog op de verschillende eilanden van de Archipel sedert 8 Maart steeds voortduurt. Hij zeide, dat de Japanse bezettingstroepen blijven in de belangrijke centra aan de kust en zelden het binnenland intrekken, klaarblijkelijk om botsingen met Nederlandse guerilla's te vermijden. De guerilla's doen geregeld plotselinge aanvallen op Japanse posten.

— **Londen:** Gemeld wordt, dat slecht vliegweer de Britse bommenwerpers in de afgelopen nacht belette naar Duitsland te gaan.

— **Een stad aan Engelands Zuidkust:** Een grote formatie van Britse vliegtuigen vloog in de richting van Duinkerken. De aanvallers vlogen zo hoog, dat zij haast onzichtbaar waren, doch het geronk gaf te kennen, dat hun aantal belangrijk was.

— **Londen:** Men verwacht, dat Churchill zich wederom gesteld zal zien voor moeilijkheden in het Lagerhuis, wanneer hij van de Verenigde Staten terugkeert. Sommige politieke waarnemers zeiden, dat vele leden van het Parlement vertoornd zijn over — wat zij noemden — „het rooskleurig beeld", dat door Churchill in het Lagerhuis werd geschilderd na de eerste botsingen in de woestijn.

De „Times" eiste in een hoofdartikel „radicale vernieuwingen in de tactische methoden en machinale ontwerpen". Hiermede werd het algemene verlangen tot uitdrukking gebracht voor het versterken van de legers in Egypte. Dit zou echter — gelijk algemeen werd toegegeven — vele maanden vereisen.

— **Berlijn:** Het Duitse communiqué deelt mede, dat het aantal gevangenen bij de gevechten om Tobruk is gestegen tot 28.000. Meer dan 100 tanks werden veroverd of vernield.

LUCHTALARM.

Begeef U niet op straat.

Dodenreis van Noorse Onderwijzers.

Nazies sarren Noorse Intellectuelen.

Zij stonden pal voor het ideaal der opvoeding.

Onderwijzers maken loopgraven aan het Russisch front.

De behandeling door de Nazies van 500 gearresteerde Noorse onderwijzers heeft een storm van verontwaardiging in geheel Noorwegen ontketend. Sinds Noorwegen door de Nazies bezet is geworden, 2 jaar geleden, heeft er niet zulk een gruwelijk terreurdaad plaats gevonden als het wegslepen van deze 500 mensen over land en over zee naar werkkampen in het Noorden van het land. Het doel, dat beoogd werd, om namelijk de tegenstand der Noren te breken, werd niet bereikt. Integendeel, zelfs hoge gezagdragers rond Vidkun Quisling hebben geprotesteerd tegen deze wrede behandeling der onderwijzers.

Weggesleept uit het land in kolen- en veekarren werden de onderwijzers aan boord geladen van een vies en ongezond schip. Door wanhoop en vermoeidheid gedreven stemden de 500 onderwijzers er uiteindelijk in toe lid te worden van de Laerersamband een door de Nazies opgericht onderwijzersverbond. Doch Josef Terboven, de Duitse Rijkscommissaris in Noorwegen en Minister President Vidkun Quisling, weigerden vlakaf hun aanbieding.

700 Onderwijzers gelijk vee bijeen gedreven.

Joerstadmoen, het militaire oefenterrein bij Faaberg, was de verzamelplaats van ongeveer 700 onderwijzers, die in Bergen en in het Oosten van Noorwegen gearresteerd waren. De meesten van hen kwamen op het station te Faaberg aan na een reis van 14 uren in een open kolenwagon. Onderweg kregen zij geen voedsel. Midden in de nacht arriveerden zij op het station te Faaberg en moesten zij direct in een flink marstempo naar het 10 mijl verder gelegen Joerstadmoen. Verschillenden stortten tijdens de tocht van vermoeidheid in elkaar. Dan kwamen de wachters, die hen optrapten en hen dwongen dubbel snel te lopen om de troep weder in te halen.

De behandeling te Joerstadmoen was er op gericht de onderwijzers naar lichaam en geest te breken. Zij werden om 6 uur gewekt en kregen dan een stuk brood. Hierna volgden zware gymnastiekoefeningen en langdurige afmattende marsen. Een van deze oefeningen bestond hierin, dat de onderwijzers op hun buik door ijswater, sneeuw en modder moesten kruipen met hun handen op de rug. Een groep moest deze oefening doen op de grond achter de W.C.'s van het kamp.

Zo dwingen de Nazies een nieuwe orde.

Na 4 tot 5 uren op zulk een wijze geoefend te zijn, werden de onderwijzers onder de leiding van de Duitse SS.-soldaten aan het werk gezet. Dit werk bestond somtijds in het wegruimen van sneeuw op bezemstelen, met vorken, in dweilen of met de blote handen. Of somtijds was het ook een ander even nuttig werk, zoals het overbrengen van een houten staak van het ene gedeelte van het kamp naar de andere kant en dan weer terug. De gevangenen ontvingen nimmer voldoende voedsel. In de namiddag werd er weer gymnastiek gehouden en het gebeurde dikwijls, dat de onderwijzers verplicht werden gedurende een lange tijd in een moeilijke houding te staan, terwijl de SS.-soldaten onderwijl een rustperiode hielden.

Joerstadmoen was omgeven door hoge wachttorens, drie prikkeldraadversperringen en zoeklichten. Op een zekere nacht zou het alarm komen, waarbij alle onderwijzers werden opgeroepen om binnen twee uren klaar te zijn voor het vertrek naar het Russische front. Alle verbindingen met de buitenwereld waren verbroken. De onderwijzers mochten nooit brieven of pakjes ontvangen.

Slechts enkele onderwijzers bezwijken, ziek en lamgeslagen.

Onder deze behandeling bezweken 40 tot 50 onderwijzers. Zij gaven zich op voor het Laerersamband en werden toen vrijgelaten. De meesten van hen waren echter ziek. Al de overigen weigerden lid te worden op welke aanbiedingen en eisen dan ook, ondanks het feit, dat zij allen ondervoed waren en ziek van koude en afmatting.

Op 12 April waren er nog 650 onderwijzers te Joerstadmoen. Hiervan werden 150, die zeer ernstig ziek waren, naar het concentratiekamp te Grini bij Oslo teruggebracht. De rest werd naar Trondheim gezonden.

De reis van Faaberg naar Trondheim werd gemaakt in veewagens. En de onderwijzers werden zo dicht op elkaar in de wagens gestopt, dat zij niet konden zitten en zich zelfs amper konden bewegen. Onmiddellijk na hun aankomst werden zij aan boord gebracht van de ss. „Skjerstad", een houten schip, dat in 1904 gebouwd was. Reeds jaren geleden was het schip uit de vaart genomen, doch wegens het gebrek aan scheepsruimte weder in gebruik genomen. Het schip was berekend op een vervoer van 250 passagiers. De gezondheidstoestand aan boord werd beschreven als buitengewoon slecht.

Onmenselijke toestanden aan boord.

De onderwijzers werden ondergebracht in de laadruimten en op andere plaatsen onder het dek. De opeenhoping was zo groot, dat verschillende onderwijzers van vermoeienis boven elkander vielen en anderen wegzakten tussen de benen van hen, die nog overeind konden blijven staan. Er waren geen dekens en geen slaapgelegenheid. Het voedsel was onvoldoende. De bewoners van Trondheim, die deze toestanden gewaar werden, protesteerden hevig bij de autoriteiten.

Alleen dokter Rian, een lid van de Quisling-partij mocht aan boord gaan. Hij bracht hulp aan ongeveer 100 zieke onderwijzers. Hij verklaarde, dat er tenminste 10 doktoren nodig waren om de zieke mensen te helpen. Twee onderwijzers werden krankzinnig bevonden en verscheidene anderen toonden tekenen van „gevangenis psychose". Dr. Rian protesteerde herhaaldelijk tegen het vertrek van het schip, doch tevergeefs.

Ook andere vooraanstaande lieden deden een persoonlijk beroep op Terboven en Quisling. Niets echter hielp. De provinciale Gouverneur, Prytz, een satelliet van Quisling, telegrafeerde: „De hygiënische toestanden aan boord zijn buitengewoon slecht volgens de gegevens verstrekt door dokter Rian, een lid van de Nasjonal Samling partij. Velen kunnen des nachts niet gaan liggen, maar moeten staan blijven, omdat het schip maar plaats biedt voor 250 mensen. Velen van de onderwijzers zijn zeer ziek met longontsteking, maagzweren, asthma, bronchitis en geestelijk stoornis. Er zijn slechts twee sanitaire gelegenheden. De keuken kan slechts voedsel voor 250 mensen bereiden. Er is geen voldoende water. Verscheidene onderwijzers hebben zich inmiddels bereid verklaard zich aan te sluiten bij het Laerersamband. Ik stel doktersbehandeling van alle onderwijzers voor."

Protest van Noorse Clerus.

Bisschop Stoeren met 28 Pastoors uit Troendelag van de Noorse Lutherse Kerk zonden het volgende telegram aan Ragnar Skancke, minister van Kerk en Onderwijs in het Ministerie van Quisling: „In de naam van Jezus Christus en van de mensheid smeken de ondertekenende pastoors barmhartigheid voor de meer dan 500 onderwijzers, die naar het Noorden zullen gezonden worden. Wij kunnen niet zwijgen aangaande het lijden, dat zij ondergaan. De echo van dit alles zal weldra door het gehele land weerklinken."

Op deze telegrammen antwoordde Quisling: „dat het de onderwijzers waren, die zich dit zelf aandeden en dat de pastoors beter deden de onderwijzers van hun ongelijk te overtuigen."

Ooggetuigen beschreven de toestand binnen in het schip. Het enige licht kwam door een kleine ronde opening hoog boven hun hoofden. Er heerste een verschrikkelijke stank en er was geen luchtverversing. Overal klonk het wanhopig gekreun van hen, die ziek waren. De verharde bootwerkers van Trondheim keerden die avond met tranen in de ogen huiswaarts en vertelden gruwzame verhalen over de ellende, die zij gedurende de dag gezien hadden. Op Maandag, 13 April, werden 5 onderwijzers zwaar ziek aan land gebracht en naar het hospitaal vervoerd. De volgende dag trachtte de kapitein van het schip tevergeefs deze „dodenreis" te beletten door de verantwoordelijkheid voor het schip te weigeren. Hij bracht o.a. naar voren dat er niet voldoende reddingsmiddelen aan boord waren en dat het schip overladen was.

„Nu is het te laat", zei Quisling.

Als een laatste poging kwamen de onderwijzers zelf met een verklaring, dat zij bereid waren lid te worden van het Laerersamband om zodoende het leven te redden van hen, die ziek waren. Maar Terboven verwierp dit aanbod zoals hij de vroegere protesten verworpen had en Quisling volgde prompt zijn voorbeeld. „De onderwijzers hebben hun kans om lid te worden van de Laerersamband te Joerstadmoen gemist. Nu is het te laat", werd er verklaard.

Om 3 uur in de morgen van 15 April verliet de „Skjerstad" de haven van Trondheim. Op 16 April passeerde men Bodö, waar alleen het Rode Kruis toestemming kreeg om aan boord te gaan. Op Donderdagochtend, 23 April, kwam het schip te Tromsoe aan en zette het dezelfde avond zijn reis naar het Noorden voort.

Later werd bekend, dat de onderwijzers te Kirkenes aan land gezet werden en naar het Russische front werden getransporteerd om in de vuurlinie loopgraven aan te leggen.

Staten van Curaçao.

vergadering op Woensdag den 24n. Juni 1942, des avonds te 8 uur.

—o—

TE BEHANDELEN ONDERWERPEN:

1. Ingekomen stukken.
2. Ontwerp-Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1943 (1942—1943—1).

De Griffier,
G. F. FERGUSON.

1927

EMMASTAD.

WACHTDIENSTEN: Ma. 22 Juni:

Telegram Afdeling: Hr. Carrière, tel. 553, Hotel kamer 29.
Shipping Supplies: Hr. De Vlieger, tel. 244; Bernhardlaan 10.
Scheepvaart Afdeling: Hr. Karsch, tel. 398, Beatrixlaan 16.

De schepen van de Verenigde Staten werken nu samen in één geweldig convooi-systeem om de oorlogsmaterialen te brengen naar de gevechtsfronten in Engeland, Rusland en het Verre Oosten. Om tanks, kanonnen en voedsel over duizenden mijlen van door duikboten onveilig gemaakte wateren te brengen, is geen gemakkelijke taak. De mannen, die de tankers en vrachtschepen over de Oceanen brengen, kunnen talloze verhalen vertellen van heldenmoed, uithoudingsvermogen en vastberadenheid.

Hier ziet men hoe de tweede officier van het Belgische schip „Gandia", François Lardinoy uit Brussel, in een Schotse haven aan land wordt gebracht, nadat hij 15 dagen lang het roer van een reddingsboot ergens in het Noorden van de Atlantische Oceaan bestuurd had. Zijn schip werd getorpedeerd door een duikboot. Hij en zijn kameraden werden gered door een Amerikaanse torpedojager.

BEKENDMAKING.

De Administrateur van Financien in Curacao maakt hierbij bekend, dat alle vorderingen op 's Lands kas wegens leveranties of anderszins, die ten laste van het dienstjaar 1941 moeten komen.

UITERLIJK DEN 30STEN JUNI 1942

schriftelijk ter Administratie van Financien moeten zijn ingediend.

Na dien datum zijn bedoelde vorderingen, ingevolge de bepaling van artikel 28 van de Curaçaosche Comptabiliteitswet verjaard.

Willemstad, den 2den Juni 1942.
1930 De Administrateur van Financien a.i.,
HOOGEVEEN.